

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XLVII. De morte Imperatoris Constantii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ταῖς σαμαριταῖς, καὶ μηδενὶ τέσποτῳ πᾶσαι διωνθεῖς, ἀμφοὶ τῆς κοινωνίας ἐγκαίωσεν
ὑπὲν τε ἡγεῖται ὁ παῖς Δοκολιναῖς τὰ
χρόμφρα, καὶ τῇ ἑνόρᾳ τῷ Θεοτικῷ λόγῳ
θαρρῶν, καινοῦμεν καὶ ἀντὸς αἴρεσσι, οὐν
Ἐπικολάζει, τένομα τῇ ἑνεργῷ ἔχεσσα.
Φασὶ δέ τις διενεκθῆναι ἀντὸς τοῦ
Γεώργιου, τῷ τοστὸν διὰ τὴν ωφεληρημένην
αἰτιαν̄ ἀλλ̄ ὅτι ἑώρων ἀντὸν ἀλλόκοτα
δογματίζοντα, καὶ νῦν μὲν ὅμοιον ὄμολογον
τὸν γούντον πατεῖ, καθ' ὃ ἐν τῇ σελδυκείᾳ
σωθέσθε νῦν ἢ εἰς τὴν δρειαν̄ Δοκολιναῖ
τα δόξαν. διόπτ̄ ἐπικοφάσιον λαβόντες
εἰτίαν, ποιεὺς τὴν ανακάρπωσιν ὡς ἢ γδεὶς
ἀντοῖς προστέχει, παρεισάγγοις χῆμα θρη-
σκείας καὶ τερεροῦ μὲν ἐλεγον αναληφθῆ-
ναι τὸν ἀνθρωπὸν τῶν Θεοῦ λόγων ἐν τῇ οἰκο-
νομίᾳ τὸν ανθρωπότερον Φυχῆς ἀνθε-
ντα ὡς ἐν μελανοίᾳ Πηδιοθέρμοις, τερε-
σαν Φυχὴν μὲν αναληφέναι τοῦ δὲ θεοῦ λόγου
ἀντὸν, ἀλλ̄ ἐναγ τὸν Θεὸν λόγον ἀντὶ νῦν εἰς
τὸν αναληφθέντα ανθρωπὸν τερετέτε μόνη
δηλεγγοσι διαφέρεσσι, οἰ νῦν ἢ ἐκείνων τοῦ
προσωνυμίαν ἔχοντες τὸν γὰρ τεμάδα ὄμοι-
σιον εἶναν φασὶ πεῖ μὲν ἐν τοῖς δοκολιναῖς
ἀνθεις καὶ χώραιν μημονεύσιν.

eos avellere conatus; cum id illis per-
suadere non potuisset, utrumque com-
munione mulctavit. Id factum Apollinarii
filius contumelie loco duxit. Et
sophisticā dicendi facultate fretus, no-
vam ipse quoque hæresin condidit, quæ
ab auctori nomine appellata etiamnum
vigeret. Sunt qui dicant, à Georgio dis-
sensisse, non tam ob causam supra com-
memoratum, quād quod illum vide-
rent absurdā docentem: & nunc qui-
dem profitentem filium patri similem
esse, quemadmodum in Seleuciensi
Concilio converterat: nunc vero in
Arii sententiam deflectentem. Hanc
igitur speciosam causam prætendentes,
ab eo discesserunt. Sed cum nemo il-
los sectaretur, novam quandam religio-
nis speciem inducere cœperunt. Ec-
cūd initio quidem dicebant, hominem abs-
que anima à Deo verbo assumptum esse
in dispensatione incarnationis. Post-
ea vero tanquam pœnitentiā duci ac
pristinum emendantes errorem adje-
cerunt animam quidem assumptam esse,
sed quæ mentem non haberet: Deum
autem verbum mentis loco esse in ho-
mīne assumptū. In hoc igitur solo à
Catholicis dissidere se dicunt qui ab
illorum nomine vocantur Apollinari-
stæ. Nam Trinitatem quidem consub-
stantialem esse profitentur. Verum de
utroque Apollinare iterum infra dice-
mus suo loco.

Κεφ. μζ.

Πιετε το καρπού της βασιλέως τελευτής.

TO Ομέντιβασιλέως κανταντίς ἐν Αγ-
ιοχείᾳ διάγονοι, ὁ καῖσαρ Ιωλιανὸς
ἐν ταῖς γαλλίαις πολλοῖς βαρβάρεσι συμ-
πλέκει κυνήσας, πάσι μὲν τοῖς σεργιδιομέ-
νοις ἐπέρχεται διατέτο γεγονὼς, ταῦτα ἀντὸν
ἀναγορεύει) βασιλεὺς τεττα διαγελθέν-
το, ὁ βασιλεὺς κανταντίς αὐγῶνα κα-
γέσηι βασιλεὺς ἢ ταῦτα ἐνζωίει, ἐπὶ τὸν πέδον
ἀντὸν ἔχωρει πόλεμον ψρόμδροι. ἢ μεταξὺ^D
Καππαδοκίας καὶ Κιλικίας, ἐν μόνῳ κρίναις
ἐτελεύτατὸν βίον, ταῦτα φερετίδοι Δοκολι-
νία ληφθεῖς, ἐν ταῦταις ταύρον καὶ φλωρε-
τίς, τῇ τεττῃ τοιεμέρια μηνός τεττο δὲ ἢ
ἔτοι πεντητον τῆς διακοπόστης ὄγδοον κο-
στῆς πέμπτης ὀλυμπιαδοῖς. ἔξησε ἢ καν-

CAP. XLVII.

De morte Imp. Constantii.

PORRO dum Constantius Imperator
Antiochiae moraretur, Iulianus Cæ-
sar in Galliis cum ingenti Barbarorum
multitudine congressus victoriam re-
portavit. Atque idcirco universis mili-
tibus acceptus, ab iisdem Imperatore re-
nuntiatus est. Eares Imperatori Con-
stantio nunciata, animum ejus gravissimo
dolore perculit. Mox ab Euzoio
baptizatus, expeditionem suscepit ad-
verlus Iulianum. Sed cum ad fines
Cappadociae & Ciliciae pervenisset,
præ nimia sollicitudine in morbum
apoplexia delapsus, Mopsacrenis vi-
tam finivit, Tauro & Florentio Con-
sulibus, diectero Nonas Novembres.
Erat hic annus primus Olimpia-
dis ducentesimæ quinquagesimæ quin-
tae. Vixit autem Constantius an-

nos quinque & quadraginta. Imper- A σάνιν @ ἐπι τεσαράκοντα πέντε, βασιλε-
ravit annis octo & triginta. Ex qui- σας ἐπι τετάκοντα ὅκτω συμβασιεύσα;
bus tredecim quidem regnavit cum pa- μὴν τῷ πατέρι ἐπι δεκατέσσα· μὲν ἡ τιμὴ τελε-
tre: post ejus autem obitum viginti τιμὴ διπλή, ἐπι εἰκοσιπέντε· δοσῶντες καὶ οἱ βί-
quinque: quot etiam annorum tempus έλασθε καὶ ξένον ἐτρέψαντες.
complectitur hic liber.

Ταῦτα φεύγει καὶ τίτη βίβλος τῆς συκλοπιακῆς ισοείας Σωκράτες

- α. Περὶ Ιελιανῆς καὶ γρύς αὐτῷ καὶ παιδεύσεως καὶ ὄπως ἐπὶ τὴν βασιλείαν παρί-
θων, ἐπὶ τὸ ἐλληνικὸν ἀπέκλινε.
- β. Περὶ τῆς ἐν αἰλεξανδρείᾳ γνωμήν τοσεως, καὶ ὄπως γεώργιος αὐτορέθη.
- γ. Ως ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ γεωργίᾳ χαλεπίνας ἀναιρέσει, διὰ ἐπισολῆς τῷ αἰλεξα-
νδρέων καθήψαλο.
- δ. Ως γεωργίας ἀναιρεθεῖται, αἴθανασι, καὶ ελθῶν τις τὴν συκλοπίαν, τὸ αἰλεξα-
νδρέως ἔγκεφτης ἐγένετο.
- ε. Περὶ λαζαρίφερος, καὶ ἐνσέβις.
- ϛ. Ως λαζαρίφερος ἐν αἰλιόχειᾳ γνόμενος, παυλίνον ἔχειρισθόντεν.
- ζ. Ως ἐνσέβις ἐνθειει αἴθανασίω, σωμόδον ἐπισκόπων ἐν αἰλεξανδρείᾳ συ-
θερσαν, τεανῶς τὴν τειμᾶ, ὁμοόσιον ἀνακηρύξαντες.
- η. Ἐκ Βαττολογητικῆς αἴθανασίων, περὶ τῆς εἰσαγόμενης φυγῆς.
- θ. Ως μὲν τὸν ἐν αἰλεξανδρείᾳ τῶν τὸ ὁμοόσιον τρεσευτάνων σωμόδον, εἰ-
δι, εἰς αἰλιόχειαν τασσέσθατο, καὶ τὰς ὁμοδόξες δηρημένας εἰ-
διὰ τὴν ταυλίνην χειροπονίαν, καὶ τάτας ἐνώσαμεν διαποθεῖσας, ὑπά-
χωρτει.
- ι. Περὶ ιλασίας θυμούσιων θησαυρών.
- ια. Ως ὁ βασιλεὺς Ιελιανὸς, χείμαστες χειστανάς εἰσεπειάσθε.
- ιβ. Περὶ μάσει θησαυρών χαλκιδόνος.
- ιγ. Περὶ ταραχῆς ἡλίου οἱ ἐλλειποὶ τῷ χειστανῷ.
- ιδ. Περὶ τῆς αἴθανασίας φυγῆς.
- ιε. Περὶ τῷ μηρῷ τῆς πόλει τοῦ Φρυγίας, Επὶ Ιελιανῆ μαρτυρούσαντων.
- ισ. Ως θυμούσιων καλύσαι τοῦ τύεχειστανῶν ἐλλειπον παύδυσον μανθάνει,
διπολλινάρειοι εἰς τὸ θησαυρόφεν λόγος αρμήθησα.
- ιζ. Ως ὁ βασιλεὺς εἰς πέρσας μέλλων ἐλαύνειν, καὶ ἐν αἰλιόχειᾳ γνόμενος,
αὐτῷ τὸν σκωφεῖσι, τὸν μισθόγωνα λόγον ταχσεφώντες.
- ιτ. Ως θυμούσιων χειστανῶν τελίσταν @ λαβεῖν, τὸ δαιμόνιον θεοκτεκρίαν,
λαβεῖν βασιλιάν τὸν μάρτυρα.
- ιθ. Περὶ τῆς βασιλέως ὥρης, Καὶ τοι δεσμώρα τῷ ὁμολογηθεῖ.
- ικ. Ως καὶ ιδίας ὁ βασιλεὺς, Επὶ τὸ θύειν τοῦ Φρυγίαν αἴθανασίαν,
τελείας ἀναιρεσίαν.
- ια'. Περὶ τῆς εἰς πέσιδα θυμούσιων αἴθανασίας, Καὶ τῆς ἀναιρέσεως αὐτῷ.
- ιβ'. Περὶ τῆς αἴθανασίας ιδείαν.
- ιγ'. Περὶ λιβανίου τὸν θησαυρόν αἴθανασίαν.
- ιδ'. Ως οἱ πανταχόθεν ἐπισκόποι ταχσεφόρα μονοιοιοιοιαν, ἐλπίζοντες ἔκαστον αἴ-
θανασίαν τοῦ θεοκτεκρίαν.